

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 grudnia 2013 roku powódka **H. P.** reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego K. W. wносиła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty **55.000 złotych (pięćdziesiąt pięć tysięcy)** tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 k.c. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2013 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(k. 2-7)

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 kwietnia 2014 roku pełnomocnik pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. – radca prawny I. P. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Jednocześnie pozwany podnosił zarzut powagi rzeczy ugodzonej gdyż następstwa wypadku z dnia 4 października 2003 roku w zakresie uszczerbku neurologicznego zostały uwzględnione w wypłaconych kwotach i tym samym były objęte ugodą zawartą przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie pod sygn. IC 1037/05.

Z dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie pod sygn. IC 1037/05, która toczyła się przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim w szczególności opinii biegłego M. K. wynika, że padaczka pourazowa została zdiagnozowana niedługo po wypadku z całą pewnością przed zawarciem ugody.

(k. 30-31)

W piśmie procesowym z dnia 28 maja 2014 roku pełnomocnik powódki **H. P.** – radca prawny K. W. podnosiła, że zawarta ugoda zawierała ustępstwa tylko co do znanego stronom stanu rzeczy zwłaszcza stanu zdrowia powódki na dzień zawierania ugody co potwierdza sformułowany w ugodzie zapis zgodnie z którym pozwany przyjmuje na siebie odpowiedzialność za mogące ujawnić się w przyszłości szkody wynikające z wypadku z dnia 4 października 2003 roku.

Powyższe świadczy, że zarówno powódka, jak i pozwany zdawali sobie sprawę z rozmiaru i charakteru obrażeń doznanych przez powódkę w wyniku przedmiotowego wypadku, których finalne skutki mogły się dopiero ujawnić po kilku lub kilkunastu latach po wypadku.

Z uwagi na powyższe, a także wobec przyjętej przez pozwanego odpowiedzialności za szkody, które mogą się ujawnić w przyszłości podniesiony przez pozwanego zarzut powagi rzeczy ugodzonej należy uznać za bezzasadny.

(k.48-50)

W piśmie procesowym z dnia 19 lutego 2015 roku pełnomocnik powódki w związku z opiniami biegłych rozszerzył powództwo o kwotę 22.500 złotych i wnosił o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 77.500 złotych tytułem zadośćuczynienia gdyż uszczerbek na zdrowiu u powódki **powiększył się o 31 %** w stosunku do stanu zdrowia powódki ustalonego na dzień zawierania ugody.

(k. 193-195)

W piśmie procesowym z dnia 19 maja 2015 roku pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo o kwotę 7.500 złotych i wnosił o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 85.000 złotych tytułem zadośćuczynienia gdyż uszczerbek na zdrowiu u powódki powiększył się **o 34 %** w stosunku do stanu zdrowia powódki ustalonego na dzień zawierania ugody. (10 % uszczerbek neurologiczny, 14 % uszczerbek ortopedyczny i 10 % uszczerbek spowodowany zakrzepicą żył)

Z racji tego , iż kwota 85.000 złotych mieści się w żądaniu powódki zawartym w zgłoszeniu szkody okres odsetkowy ustalono , przyjmując za dzień wymagalności roszczenia dzień , w którym upłynął 30-dniowy termin od daty tegoż zgłoszenia .

(k. 256-257)

W piśmie procesowym z dnia 3 czerwca 2015 roku pełnomocnik pozwanego – radca prawny I. P. nie uznał także rozszerzonego powództwa i wnosił o jego oddalenie w całości .

(k.262)

Ostatecznie na rozprawie w dniu 19 czerwca 2015 roku pełnomocnik powódki poparł powództwo w sprawie .

(**dowód** : nagranie audio- video z dnia 19 czerwca 2015 roku stanowisko strony powodowej 00:16:49-00:19:35 **k. 272, 273**)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 października 2003 roku w miejscowości L. doszło do wypadku komunikacyjnego w którym powódka została ciężko ranna , a jej mąż poniósł śmierć .

Na skutek zdarzenia powódka doznała :

- urazu śródczaszkowego,
- stłuczenia i obrzęku mózgu,
- krwawienia podpajęcznego,
- krwiaka pozagąłkowego,
- tamponady serca,
- stłuczenia płuc z niewydolnością oddechową,
- rany szarpanej policzka lewego,
- rany szarpanej kolana lewego,
- złamania lewej kości biodrowej,
- wieleoodłamowego złamania panewki i stawu biodrowego lewego,
- złamania trzonu kości łonowej lewej,
- złamania kości promieniowej lewej,
- złamania wyrostka rylcowego kości łokciowej prawej ,
- złamania kości śródreńcza prawego,
- złamania brzegu dolnego żuchwy po stronie lewej,
- obustronnego złamania żeber i mostka ,

Powódka została przewieziona z miejsca wypadku do Szpitala w P. i leczona w Oddziale Intensywnej Terapii do 3 listopada 2003 roku. Ponadto powódka była leczona w wielu szpitalach i oddziałach różnej specjalności .

W okresie od 9 do 29 września 2004 roku powódka była leczona w (...) Centrum (...) w R. gdzie stwierdzono pourazową koksartrozę lewostronną - zwyrodnienie stawu biodrowego , a w trakcie leczenia stwierdzono obrzęk limfatyczny lewej kończyny dolnej .

W okresie od 3 do 21 października 2005 roku powódka przebywała w Klinice (...) w K. gdzie wykonano endoprotezoplastykę lewego stawu biodrowego z powodu zmian zwyrodnieniowych .

(**dowód** : historia choroby powódki z gabinetu ortopedycznego dr nauk medycznych S. D. , karta wizyty pacjenta z (...) Spółka z.o.o. **k. 75-88** , karty informacyjne z leczenia szpitalnego **k.97-105** , historia choroby powódki **k.107-110** , dokumentacja medyczna dotycząca powódki **k.17, k.38**)

Współsprawcą zdarzenia był kierujący pojazdem marki P. W. O. za którego odpowiedzialność ponosi (...) S.A.

Drugim sprawcą wypadku był nieznaną rowerzysta .

(okoliczności niesporne)

Przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 28 listopada 2006 roku została zawarta ugoda w sprawie o sygn. akt IC 1037/05 mocą której pozwany uznał swoją odpowiedzialność za sprawcę zdarzenia i zobowiązał się zapłacić powódce kwotę 159.000 złotych tytułem zadośćuczynienia, 40.000 złotych tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej , 18.000 złotych tytułem skapitalizowanej renty za okres do dnia 30 listopada 2006 roku płatne w terminie do dnia 15 grudnia 2006 roku i po 500 złotych miesięcznie tytułem bieżącej renty za okres od dnia 1 grudnia 2006 roku płatnej do 15 -go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminowi płatności .

Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wynikające z wypadku z dnia 4 października 2003 roku , które mogą ujawnić się w przyszłości .

(**dowód**: akta o sygn. I C 1037/05 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim w załączeniu – ugoda sądowa z dnia 28 listopada 2006 roku **k. 202-203**)

Stan zdrowia powódki po dniu zawarcia ugody sukcesywnie pogarszał się. W dniu zawarcia ugody przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim występujące obecnie u powódki schorzenia nie były znane .

W 2012 roku u powódki zdiagnozowano padaczkę zdefiniowaną jako „pourazowa” .

Pismem z dnia 2 sierpnia 2013 roku powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, żądając zapłaty zadośćuczynienia w związku z ujawnioną „ nową ” krzywdą .

Pozwany pismem z dnia 24 września 2013 roku odmówił powódce wypłaty należnego jej świadczenia .

(**dowód** : pismo powódki z dnia 2 sierpnia 2013 roku zgłoszenie szkody , pismo pozwanego z dnia 24 września 2013 roku - odmowa wypłaty powódce należnego świadczenia w aktach szkodowych)

Z punktu widzenia biegłego neurologa powódka H. P. w następstwie wypadku doznała urazu wielonarządowego w tym urazu śródczaszkowego ze stłuczeniem i obrzękiem mózgu , krwawieniem podpajęczym i krwiakiem pozagąłkowym, tamponady serca, stłuczenia płuc z niewydolnością oddechową , rany szarpanej policzka lewego , rany szarpanej kolana lewego , złamania kości biodrowej , wieloodłamowego złamania panewki i stawu biodrowego lewego , złamania trzonu kości łonowej lewej , złamania kości promieniowej lewej, złamania wyrostka rylcowatego kości łokciowej

prawej , złamania kości śródreżca prawego , złamania brzegu dolnego żuchwy po stronie lewej , obustronnego złamania żeber i mostka .

W dacie zawierania ugody uszczerbek neurologiczny u powódki ze zdiagnozowaną encefalopatią pourazową w postaci padaczki i łagodnych zaburzeń funkcji poznawczych **wynosił 70 %** .

Obecnie uszczerbek na zdrowiu u powódki w związku ze zdiagnozowaną encefalopatią pourazową będącą następstwem wypadku wynosi 80 % .

Powódka cierpi na napady padaczkowe, bóle i zawroty głowy , zaburzenia koncentracji i pamięci , nie rokuje poprawy stanu zdrowia .

Powódka wymaga leczenia neurologicznego z powodu padaczki i bólów głowy.

Miesięczny koszt leczenia powódki to koszt zakupu leków przeciwpadaczkowych do 20 złotych , są to leki na ryczałt i leków przeciwbólowych do 3 złotych miesięcznie oraz dojazd do lekarza .

Z powodów neurologicznych powódka nie wymaga opieki i pomocy innych osób .

Stan zdrowia powódki pogorszył się w stosunku do stanu zdrowia z dnia 28 listopada 2006 roku **o 10 %** poprzez częstotliwość napadów padaczkowych .

(**dowód** : opinia biegłego neurologa A. P. **k. 59-62**)

Z punktu widzenia biegłego z zakresu ortopedii w okresie od 2006 roku w porównaniu do stanu narządu opisanego przez biegłego ortopedę w opinii przed 2006 nastąpiło pogorszenie wydolności dynamicznej biodra lewego i nieco prawego w przebiegu pourazowych zmian zwyrodnieniowo - wytwórczych biodra prawego i niestabilności endoprotezy biodra lewego .

Po 2006 roku nastąpiło dalsze liniowe pogorszenie sprawności bioder głównie lewego i tym samym doszło do pogorszenia wydolności narządu ruchu i to pozostaje głównie w związku z przebyтым przedmiotowym urazem **i procentowo wynosi 14 %** . Nie jest także wykluczone , że za kilka lat uszczerbek może ulec zwiększeniu .

(**dowód** : opinia biegłego ortopedy lek. med. Reda E. **k.92- 96** , opinia uzupełniająca biegłego ortopedy lek. med. Reda E. **k.158** , historia choroby powódki z gabinetu ortopedycznego dr nauk medycznych S. D. **k. 75-86**)

W wyniku wypadku drogowego powódka doznała następujących chirurgicznych obrażeń ciała :

- stłuczenie klatki piersiowej i mięszu płuca prawego ze zmianami niedodmowymi i z niewydolnością oddechową ,
- stłuczenie i tamponada serca ,
- rana szarpana policzka lewego i okolicy kolana lewego ,
- złamanie dolnego brzegu żuchwy po stronie lewej ,
- złamanie trzonu mostka i obustronne złamania żeber .

Trwały chirurgiczny uszczerbek na zdrowiu u powódki spowodowany w/w obrażeniami chirurgicznymi wynosił w dniu 21 czerwca 2006 roku i nadal **wynosi 37 %** . Chirurgiczny stan zdrowia powódki uległ jednak pogorszeniu od 28 listopada 2006 roku . To pogorszenie polega na wystąpieniu owego schorzenia , które z wysokim prawdopodobieństwem jest pośrednim następstwem przedmiotowego wypadku , a konkretnie następstwem ortopedycznych obrażeń lewej kończyny dolnej i ich leczenia . Tym pogorszeniem jest przewlekła zakrzepica żylna

w żyłach głębokich uda i żyłach odstrzałowych lewej kończyny dolnej oraz obrzęk żylny-limfatyczny . Uszczerbek spowodowany tą zakrzepicą **biegły chirurg ocenia na 7 %**.

Z. nastąpiła po sierpniu 2010 roku i jeśli uwzględni się okoliczność, że w tym samym okresie następowało pogorszenie sprawności ruchowej powódki spowodowane niewydolnością stawu biodrowego i kolanowego lewego to związek powstania zakrzepicy z obluzowaniem endoprotezy i zmniejszeniem aktywności ruchowej powódki staje się prawdopodobny. **Schorzenia ortopedyczne powódki wybitnie sprzyjały rozwojowi zakrzepicy żył głębokich .**

(**dowód** : opinia biegłego z zakresu chirurgii dr nauk medycznych R. K. **k. 147-150** , opinia uzupełniająca biegłego z zakresu chirurgii dr nauk medycznych R. K. **k.178**)

W ocenie biegłego chirurga naczyniowego mimo , że minęło 9 lat od urazu do rozpoznania zapalenia żył głębokich istnieje związek pomiędzy przebyłym urazem , a zakrzepowym zapaleniem żył głębokich lewej kończyny dolnej .

Wypadek miał wpływ na wystąpienie w/w jednostki chorobowej .

Zakrzepowe zapalenie żył nie może rozwinąć się samoistnie , czyli bez konkretnej przyczyny . Najczęściej zakrzepowe zapalenie żył stanowi powikłanie urazów wymagających unieruchomienia kończyny lub kończyn .

Powódka wymaga opieki specjalistycznej , stosowania tzw. kompresjoterapii i leków zmniejszających lepkość krwi lub leków zmniejszających krzepliwość krwi. Stosowanie się do zaleceń lekarskich może zahamować skutki przebytego zapalenia zakrzepowego żył i zapobieganie rozwojowi zespołu pozakrzepowego (zmiany kształtu łydki , zaniku przydatków skóry, osłabienia jej odporności na urazy, zaburzeń ukrwienia i owrzodzeń troficznych) .

Uszczerbek na zdrowiu u powódki z punktu widzenia biegłego chirurga naczyniowego **wynosi 10 %** .

Koszt leczenia powódki biegły ocenia na 50 złotych miesięcznie , biorąc pod uwagę konieczne leki i pończochy przeciwżylakowe .

Z powodu przebytego zapalenia żył , powódka nie wymaga opieki i pomocy osób trzecich .

(**dowód** : opinia biegłego specjalisty chirurgii ogólnej i naczyniowej dr nauk medycznych A. K. **k. 232-236** , opinia uzupełniająca biegłego specjalisty chirurgii ogólnej i naczyniowej dr nauk medycznych A. K. **k. 246-248**)

H. P. do chwili obecnej odczuwa skutki wypadku z dnia 4 października 2003 roku.

Powódka pozostaje pod stałą opieką ortopedy-traumatologa, neurologa, kardiologa, chirurga naczyniowego , a także okulisty i wymaga ciągłego stosowania farmakoterapii. Konieczne jest dla powódki leczenie sanatoryjne. Powódka potrzebuje także pomocy osób trzecich , gdyż porusza się wyłącznie przy pomocy kul , chociażby przy przemieszczaniu się do placówek leczniczych i na wizyty lekarskie do Ł., B. , K., P. .

U powódki pojawiła się padaczka pourazowa , której leczenie generuje dodatkowe koszty dodatkowo obciążające jej budżet .

Obecnie ataki padaczki u powódki są coraz częstsze niejednokrotnie na skutek ataku powódka traci przytomność .

(**dowód** : nagranie audio- video z dnia 19 czerwca 2015 roku zeznania powódki 00:05:22- 00:16:49 **k. 271 v., 272 , 273** , dokumentacja medyczna dotycząca powódki **k.17, k.38** , karta wizyty pacjenta z (...) Spółka z.o.o. **k. 75-88** , karty informacyjne z leczenia szpitalnego **k.97-105** , historia choroby powódki **k.107- 110**)

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na zeznaniach powódki , załączonej dokumentacji medycznej powódki , aktach szkodowych i opiniach biegłych sądowych .

W poczet materiału dowodowego Sąd także włączył akta Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim o sygn. I C 1037/05 wraz z zawartą w dniu 28 listopada 2006 roku ugodą sądową .

Dokonując ustaleń w zakresie następstw wypadku dla zdrowia powódki Sąd oparł się na opiniach biegłych: **z zakresu ortopedii - R. E., neurologii – A. P. , biegłego z zakresu chirurgii dr nauk medycznych - dr nauk medycznych R. K.** oraz biegłego specjalisty **z zakresu chirurgii ogólnej i naczyniowej dr nauk medycznych A. K. .**

Powyższe opinie są rzetelne, kategoryczne i przekonujące, wystarczająco wyjaśniają zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, a wnioski w nich zawarte nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron. Dlatego też opinie te stanowiły podstawę dla Sądu przy ustaleniu wysokości dalszego zadośćuczynienia dla powódki .

Biegli stwierdzili , iż stan zdrowia powódki pogorszył się w stopniu znacznym , w stosunku do stanu zdrowia powódki ustalonego na dzień zawierania ugody , **o czym świadczy zwiększenie uszczerbku na zdrowiu powódki o 34 % .**

(**10 %** - uszczerbek neurologiczny, **14 %** - uszczerbek ortopedyczny, **10 %** - uszczerbek spowodowany zakrzepicą żył) .

Neurolog zwiększył uszczerbek na zdrowiu z 30 % do 40 % , ortopeda ustalił na poziomie 64 % , tj. o 14 % więcej, chirurg z 37 % do 44 % , tj. o 7 % więcej , chirurg naczyniowy uszczerbek spowodowany zakrzepicą żył określił na 10 % .

Chirurg naczyniowy określił uszczerbek na zdrowiu u powódki na 10 % związany z zakrzepicą żył głębokich kończyny dolnej i taki uszczerbek na zdrowiu Sąd wziął pod uwagę przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia nie zaś uszczerbek ustalony przez biegłego chirurga R. K. związany z zakrzepicą na 7 % gdyż został on zaniżony.

Przeprowadzone powyżej postępowanie wykazało , że u powódki stan zdrowia się pogorszył w stosunku znacznym w stosunku do stanu zdrowia ustalonego na dzień zawierania ugody – 28 listopada 2006 roku o czym świadczy **zwiększenie uszczerbku na zdrowiu powódki o 34 % .**

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości jeśli chodzi o wysokość dalszego zadośćuczynienia .

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi **art. 445 § 1 k.c. .**

Zgodnie z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia (§1).

Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadu, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2).

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się więc do tego, że w sytuacji zaistnienia szkód określonych w § 2 tego przepisu, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania osobom

trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w dacie zdarzenia regulowało natomiast Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 marca 2000r. w sprawie ogólnych

warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (Dz. U Nr 26, poz. 310 ze zm.).

W świetle zapisu § 10 ust. 1 powyższego rozporządzenia, który stanowi *lex specialis* do art. 822 § 1 k.c., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym obowiązani są do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie natomiast z § 10 ust. 3 cytowanego aktu prawnego z ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W dacie zdarzenia posiadacz pojazdu, który spowodował wypadek komunikacyjny, był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń. Do wyrządzenia szkody H. P. doszło w następstwie ruchu pojazdu mechanicznego. Wobec powyższego, w ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą podstawy odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody na podstawie art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c. a także, iż doszło do wyrządzenia szkody powódce polegającej na uszkodzeniu ciała. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wynikające z wypadku z dnia 4 października 2003 roku, które mogą ujawnić się u powódki w przyszłości czego wyrazem jest ugoda sądowa Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. I C 1037/05 zawarta w dniu 28 listopada 2006 roku.

Nie jest również zasadny podnoszony przez pełnomocnika pozwanego zarzut powagi rzeczy ugodzonej. Zawarta ugoda sądowa w dniu 28 listopada 2006 roku zawierała ustępstwa tylko co do znanego stronom stanu rzeczy zwłaszcza stanu zdrowia powódki na dzień zawierania ugody co potwierdza sformułowany w ugodzie zapis zgodnie z którym pozwany przyjmuje na siebie odpowiedzialność za mogące ujawnić się w przyszłości szkody wynikające z wypadku z dnia 4 października 2003 roku.

W świetle art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ustawodawca poza wskazaniem, iż kwota przyznana tytułem zadośćuczynienia winna być wymierna do powstałej szkody nie wskazuje innych zasad ustalenia jej wysokości. Bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego w tym zakresie wskazuje natomiast, iż przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze całokształt okoliczności sprawy nie wyłączając takich czynników jak wiek poszkodowanego, rozmiar doznanej krzywdy, nieodwracalność następstw wypadku, stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, długotrwałość i przebieg procesu leczenia. Rolą zadośćuczynienia jest bowiem złagodzenie doznanej niewymiernej krzywdy poprzez wypłacenie nie nadmiernej lecz odpowiedniej sumy, w stosunku do doznanej krzywdy. Ustalenie jej wysokości powinno być jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy dokonane w ramach rozsądnych granic, odpowiadających aktualnym warunkom i sytuacji majątkowej społeczeństwa przy uwzględnieniu, iż wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno zostać natomiast dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość. (por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNCP 1972, z. 10, poz. 183 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPIKA 1966, poz. 92).

Rozważając istotę powyższego roszczenia należy mieć na uwadze, iż na rozmiar krzywdy, a w konsekwencji wysokość zadośćuczynienia, składają się cierpienia fizyczne i psychiczne, których rodzaj, natężenie i czas trwania należy każdorazowo określić w okolicznościach konkretnej sprawy. Mierzenie krzywdy wyłącznie stopniem uszczerbku na zdrowiu stanowiłoby niedopuszczalne uproszczenie nie znajdujące oparcia w treści art. 445 § 1 k.c. Zadaniem Sądu

jest indywidualne określenie stopnia krzywdy doznanej przez powódkę , a w szczególności w jakim stopniu nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia powódki od czasu zawarcia ugody w dniu 28 listopada 2006 roku i podjęcie próby przełożenia jej na określoną wartość finansową.

O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien decydować w zasadzie rozmiar doznanej krzywdy: stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku i inne podobne okoliczności. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę.

W wyniku wypadku w dniu 4 października 2003 roku powódka doznała: urazu śródczaszkowego, stłuczenia i obrzęku mózgu, krwawienia podpajęczęgo, krwiaka pozagałkowego, tamponady serca, stłuczenia płuc z niewydolnością oddechową, rany szarpanej policzka lewego, rany szarpanej kolana lewego, złamania lewej kości biodrowej, wieloodłamowego złamania panewki i stawu biodrowego lewego, złamania trzonu kości łonowej lewej, złamania kości promieniowej lewej, złamania wyrostka rylcowego kości łokciowej prawej , złamania kości śródreżca prawego, złamania brzęgu dolnego żuchwy po stronie lewej, obustronnego złamania żeber i mostka .

Skutki powyższych urazów były i są dla powódki nadal dotkliwe. Powódka nie rokuje poprawy stanu zdrowia .

Przed dniem zawarcia ugody u powódki ataki padaczki występowały incydentalnie . Po 2006 roku ataki padaczki nie występowały , pojawiły się w 2012 roku i powtarzają się średnio raz w miesiącu. Powódka cierpi na napady padaczkowe, bóle i zawroty głowy , zaburzenia koncentracji i pamięci , nie rokuje poprawy stanu zdrowia .

Powódka wymaga leczenia neurologicznego z powodu padaczki i bólów głowy. ***W ocenie biegłego chirurga naczyniowego dr A. K. mimo , że minęło 9 lat od urazu do rozpoznania zapalenia żył głębokich istnieje związek pomiędzy przebyłym urazem , a zakrzepowym zapaleniem żył głębokich lewej kończyny dolnej .***

Wypadek miał wpływ na wystąpienie w/w jednostki chorobowej .

Zakrzepowe zapalenie żył nie może rozwinąć się samoistnie , czyli bez konkretnej przyczyny . Najczęściej zakrzepowe zapalenie żył stanowi powikłanie urazów wymagających unieruchomienia kończyny lub kończyn .

Chirurgiczny stan zdrowia powódki , jak wynika to z opinii biegłego dr R. K. uległ jednak pogorszeniu od 28 listopada 2006 roku . To pogorszenie polega na wystąpieniu owego schorzenia , które z wysokim prawdopodobieństwem jest pośrednim następstwem przedmiotowego wypadku , a konkretnie następstwem ortopedycznych obrażeń lewej kończyny dolnej i ich leczenia . Tym pogorszeniem jest przewlekła zakrzepica żylna w żyłach głębokich uda i żyłach odstrałowych lewej kończyny dolnej oraz obrzęk żylny-limfatyczny .

Mając na uwadze opinie biegłego z zakresu chirurgii naczyniowej, biegłego neurologa oraz biegłego ortopedy , uznać należy , ***iż stan zdrowia powódki pogorszył się w stopniu znacznym , w stosunku do stanu zdrowia powódki ustalonego na dzień zawierania ugody , o czym świadczy zwiększenie uszczerbku na zdrowiu powódki o 34 % . (10 % - uszczerbek neurologiczny, 14 % - uszczerbek ortopedyczny, 10 % - uszczerbek spowodowany zakrzepicą żył) .***

H. P. do chwili obecnej odczuwa skutki wypadku z dnia 4 października 2003 roku. Powódka pozostaje pod stałą opieką medyczną : ortopedy-traumatologa, neurologa, kardiologa, chirurga naczyniowego , a także okulisty i wymaga ciągłego stosowania farmakoterapii . Konieczne jest dla powódki leczenie sanatoryjne. Powódka potrzebuje także pomocy osób trzecich , gdyż porusza się wyłącznie przy pomocy kul , chociażby przy przemieszczaniu się do placówek leczniczych i na wizyty lekarskie do Ł., B., K., P. .

Sąd uznał zatem, biorąc pod uwagę wszystkie opisane powyżej okoliczności, że kwota **85.000 złotych** stanowić będzie odpowiednie i nie wygórowane dalsze zadośćuczynienie na podstawie art. 445 § 1 k.c. za doznaną przez powódkę krzywdę na skutek wypadku z dnia 4 października 2003 roku .

Ustalone w powyższej kwocie dalsze zadośćuczynienie jest uzasadnione tym , iż stan zdrowia powódki pogorszył się w stopniu znacznym , w stosunku do stanu zdrowia powódki ustalonego na dzień zawierania ugody , **o czym świadczy zwiększenie uszczerbku na zdrowiu powódki o 34 % . (10 % - uszczerbek neurologiczny, 14 % - uszczerbek ortopedyczny, 10 % - uszczerbek spowodowany zakrzepicą żył) .**

Jeśli chodzi o początek daty płatności odsetek od zasądzonej kwoty, to stosownie do treści art. 481 § 1 k.c. wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, które jest wymagalne. Kwestię wymagalności roszczenia reguluje przepis art. 455 k.c., zgodnie z którym, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie winno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania świadczenia. Ugruntowany jest też pogląd, iż żądanie zapłaty zadośćuczynienia należy do roszczeń, których termin spełnienia nie jest określony, a więc zależy od wezwania do zapłaty przez wierzyciela. Jak wynika z akt szkodowych pozwany został zawiadomiony o roszczeniu powódki o zapłatę kwoty 100.000 złotych , tym samym okres odsetkowy ustalono , przyjmując za dzień wymagalności roszczenia dzień , w którym upłynął 30-dniowy termin od daty tegoż zgłoszenia , zasądzając odsetki od kwoty 55.000 złotych od dnia 11 września 2013 roku do dnia zapłaty w pozostałym zaś zakresie Sąd oddalił żądanie o zasądzenie odsetek ustawowych od tej daty od kwot rozszerzonego powództwa .

Sąd zasądził odsetki od kwoty 22.500,00 złotych od dnia 20 lutego 2015 roku do dnia zapłaty , czyli od dnia następnego od daty pisma procesowego powódki rozszerzającego powództwo zaś od kwoty 7.500,00 złotych od dnia 28 maja 2015 roku do dnia zapłaty , czyli od dnia doręczenia pozwanemu pisma powódki o rozszerzeniu powództwa .

Z charakteru świadczeń w postaci zadośćuczynienia oraz odszkodowania , którego wysokość jest uzależniona od oceny rozmiaru doznaney krzywdy wynika, że obowiązek jego niezwłocznego spełnienia powstaje dopiero po wezwaniu dłużnika i że od tego momentu należą się odsetki za opóźnienie .

Z tych też względów Sąd zasądził odsetki jak wskazano powyżej zaś oddalił powództwo co do zasądzenia odsetek od kwoty 30.000 złotych (22.500 złotych + 7.500 złotych) od dnia 11 września 2013 roku , zasądzając je od dnia następnego od daty rozszerzenia powództwa i daty doręczenia odpisu pisma powódki o rozszerzeniu powództwa .

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., **stosując zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania** i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.840,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu .

Kwota ta obejmuje zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.617 złotych i poniesione przez powódkę wydatki na opinie biegłych w sprawie w kwocie 1.222,36 złotych .

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku w związku z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 4.486,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionego powództwa – opłata sądowa od pozwu 4.250 złotych i wydatki związane ze sporządzeniem opinii przez biegłych w kwocie 236 złotych poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa - Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim .

SSO (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)